

προφορὰν ἀνιχνύουσαν τῶν ἑλλήνων, μὴ φανεράν ἔσαν. προσφέρουσι τοῖσι
 τὰ γράμματα ἢ φωνὰς, ἔτι τῶν δοκίμων γινώσκων, ἢ μάλιστα τῶν
 ἑλλήνων, ἀλληλοδιαδόχως ταύτης τὴν γνησιότητα κληρονομήσαντες.

Διαίρεσις τῶν Γραμμάτων.

Τῶν γραμμάτων φωνήεντα μὲν ἑπτὰ· α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
 Συμφωνὰ δὲ δεκάεπτα· β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ,
 σ, τ, φ, χ, ψ.

Τὰ δὲ φωνήεντα τριχῶς διαφῶνται, ἢ μὲν ἔτι τὴν ποσότητα ἢ
 μακρὰ φύσιν η, ἢ ω. Βραχέα φύσιν ε, ἢ ο. Καὶ δι-
 χροῦν α, ι, ἢ υ. Β' δὲ ἔτι τὸ πάθος ἢ μεταβολικὰ α, ε,
 ἢ ο. ἢ ἀμεταβόλα η, ι, υ, ἢ ω. ἢ ζ. ἔτι τὰς τάξεις ἢ τε
 θέσει ἐν ταῖς διφθόγγαις ἢ προτακτικὰ α, ε, η, ο, ἢ ω. ἢ
 υποτακτικὰ ι, ἢ υ.

Σημείωσις.

Τὸ η, ἢ ω, λέγονται φύσιν μακρὰ, διότι τὸ μὲν η, ἀντιδύο ἐε
 τίθεται, ἀλλήλων ἀντιγραφῶν ἔτιωσι ἐε. τὸ δὲ ω, ἀντιδύο
 οο, ἢ διότι μακροτέρῳ χρόνῳ προφέρονται. ὅθεν οἱ πάλαι τῆ
 ἑλλήνων πρὸ τῆς ἀρίστης ταύτης τῶν δύο γραμμάτων παρὰ τῆ
 Σεκωνίδου τῆς Χίου, θέλοντες ἢ πρὸς δῆριος, ἔλεγον ἢ ἔγραφον
 δέξιμος. ὡσαύτως ἀντὶ τῆς γράφου ἀνθρώπου, ἔγραφον ἢ ἔλεγον
 ἀνθρώπου.

ἔτι ἢ ἄρα =
 γαστρον τῆς
 ἡ'

τὸ η, ἔτι ἀντὶ δασφαι ἐτίθετο τότε. ὅθεν θέλοντες γράφου ζε,
 ἢ προσφέρου ἐκατόν, ἔγραφον ἡεκατόν.

Διὰ δὲ τὴν σύχνησιν τῆς προφορᾶς ἐχώρισαν τὸ η, ἢ δύο,
 ἢ τὸ μὲν α. μέρος Γ, ἀντὶ δασφαι ἐλάμβανον. τὸ δὲ β' Γ,
 ἀντὶ γήνη. ὅθεν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις νομίμασι τῶν ἡρακλιτῶν
 ἀρίσκειται ἔτιωσι τετυπωμένων Γ ηρακλιῶν, ἢ Γ Ηρακλιτῶν.

ἢ να